

der er bred enighed om i Folketinget at flest muligt unge skal have?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan garantere, at et ungt menneske, som bliver stillet over for nogle valgmuligheder og får at vide, at han skal vælge, naturligvis ikke vil blive udsat for, når vedkommende har valgt, at der så ikke er plads på den pågældende uddannelse. Så i den forstand kan jeg svare bekræftende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 69

Margrethe Vestager (RV):

I forlængelse af det netop indgåede folkeskoleforlig mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet vil jeg bede ministeren om at redegøre for den ændring i pædagogisk grundsyn, der er sket med forslaget til ny formålsparagraf, at eleverne skal gives kundskaber og færdigheder, hvor skolen og forældrene skal fremme elevernes tilegnelse af kundskaber og færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer i den nuværende formålsparagraf.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Forligspartierne har med denne ændrede formulering villet understrege skolernes og kommunernes ansvar for, at børnene faktisk får lært det, de skal, for at de kan få en uddannelse og klare sig i det danske samfund.

Der er ikke tale om, at der dermed er indført det, som spørgeren så smagfuldt har kaldt tankpasserpædagogik. Det er et skældsord, som ikke har noget som helst at gøre med det, vi har aftalt. Vi har villet understrege, at kommunerne og skolerne har et ansvar.

Margrethe Vestager (RV):

To opfølgende spørgsmål: Vil det siges, at ministeren ikke mener, at skolerne tidligere har oplevet et ansvar og kommunerne ikke tidligere har oplevet et ansvar? Og mener ministeren, at man i ordet give kan lægge den samme aktive tilegnelse, som ligger i den nuværende formålsparagraf?

Jeg må indrømme, det er meget, meget svært at sætte sig ind i, hvad forligskredsen har forestillet sig, når man ser på den meget principielle ændring af ordvalg, der ligger i den nye formålsparagraf.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Jamen jeg forstår godt, det er svært for Det Radikale Venstre at vænne sig til ikke at være med i skoleforhandlinger. Det er jo helt historisk, at Det Radikale Venstre ikke er med. Derfor er jeg også helt klar til at svare på spørgsmål, og jeg håber, at jeg gør det på en høflig og ordentlig måde.

Når spørgeren spørger, hvem det er, der hidtil ikke har varetaget ansvaret, så vil jeg bare henvise til Kommunernes Landsforenings eget oplæg, hvor man netop vedgår, at det har knebet med varetagelsen af ansvaret, og jeg må henvise til regeringens oplæg til Globaliseringsrådet, hvor der er en meget udmærket beskrivelse af det ansvarsmæssige tomrum, som har præget skolen.

Når vi ser på, hvad skolerne har forsømt, så vil jeg henvise til, at det jo desværre kun er 78 pct. af en ungdomsårgang, som får en uddannelse efter folkeskolen. Det vil vi gerne have op på 95 pct. Der er et stykke vej, og derfor er det, vi understreger både skolernes og kommunernes ansvar for, at eleverne kommer videre efter folkeskolen. Det er for øvrigt også den bestræbelse, der ligger bag vores reformplaner vedrørende 10. klasse.

KL 13.10

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er lidt ærgerlig over, at ministeren taler udenom. Nu mener jeg personligt ikke, at det er en skam ikke at komme til forhandlinger, som man ikke er inviteret til – men det er så en anden sag.

Det, som jeg ønsker at diskutere i den her meget korte periode, man har i denne sammenhæng, er det helt præcise, der ligger i ændringen i pædagogisk grundsyn, fra at skolen skal give eleverne kundskab, til at skolen skal fremme elevernes tilegnelse af kundskaber.

Så vidt jeg kan se, er der en meget stor forandring i synet på eleverne, og der er jeg ikke interesseret i, hvad KL mener, eller hvad andre mener. Jeg er interesseret i, hvad ministeren mener, for ministeren plejer at pakke en række af de her ændringer ind i grundtvigianisme og lignede, synes jeg, meget sympatiske uddannelsesmæssige grundsyn.

Hvordan gælder de, når det kommer til det her skift i formuleringen, helt præcist i forhold til det her ordvalg?